

bestemt Plads. Jeg skal ikke her følge det ærede Medlem, men kun sige, at Brændselsnævnet har ment, at da man i saa vid Udstrækning stod i Forbindelse med Statsbanerne, og Statsbanernes Medvirkning ikke kunde undværes, var det formaalstjenligt for Sagens Ordning, at man søgte at etablere en Forbindelse med Statsbanernes Ingeniører.

Jeg skal sluttelig give et Eksempel paa, hvor urigtigt det ærede Medlem udtalte sig. Det ærede Medlem omtalte Cementfabrikkerne, og han sagde, med Tilslutning af det ærede Medlem fra Herning, at vi havde forhindret dem i at faa Brunkul, og Følgen var da, at Cementfabrikkerne ikke kunde arbejde. De ærede Medlemmer maa ikke vide, hvorledes Fabrikernes Stilling er. Cementfabrikkerne har hverken Kul af den ene eller den anden Art, og det er en ren Misforstaaelse, hvis nogen tror, at de er i Stand til at gaa alene med Brunkul. Det kan ikke lade sig gøre. De kan muligvis anvende Brunkul som Hjælpemiddel, men Cementfabrikkerne, der aarlig bruger 200,000—300,000 Tons Kul, vil ikke paa nogen Maade kunne holdes i Gang, hverken helt eller delvis, ved Brunkul alene. Cementfabrikkerne har imidlertid ikke udenlandsk Brændsel i Øjeblikket. Jeg er afskaaret fra at give en fyldestgørende Forklaring, ikke fordi jeg ikke ved Besked om Sagen, men fordi Forholdet nu en Gang er saaledes, at jeg er afskaaret fra at give Besked om, hvorfor Fabrikkerne ikke har Kul, men jeg noterer blot, at de ikke har Kul, og det er tilstrækkeligt til at vise, at det er ganske urigtigt at sige, at vi ved vore Foranstaltninger har været medvirkende til, at Fabrikkerne ikke har kunnet holdes i Gang. Jeg haaber, at Cementfabrikkerne maa faa Kul udefra, og jeg haaber, at de maa blive i Stand til at anvende Brunkul. Men det ved Fabrikkerne ikke selv noget om endnu. Saa sent som den 12. Oktober modtog Brændselsnævnet en Skrivelse fra Cementfabrikkerne. Jeg skal ikke læse hele Skrivelsen op, men blot et Par Linier. De lyder saaledes: „Da Kullene er meget stærkt vandholdige, vil det sandsynligvis bedst kunne betale sig at foretage en Tørring af Kullene i Nærheden af Forekomststedet, da det sandsynligvis aldrig vil kunne betale sig at transportere de enorme Vandmængder, som her er Tale om. Tørringen af 300 t Kul om Dagen er imidlertid et ret omfattende teknisk Problem, hvis tilfredstillende Løsning ikke kan naas blot ved Foretagelsen af smaa Forsøg“.

Det anføres videre i Skrivelsen, at nu vil Cementfabrikkerne gaa i Gang med at foretage Forsøg paa at anvende Brunkul. Efter hvad der senere er blevet meddelt mig, er Fabrikkerne inde paa, at Forsøgene skal foretages i stor Stil, men nede ved Brunkulslejerne. De Forsøg, der allerede er gjort, er ikke tilstrækkelige til, at Cementfabrikkerne tør bygge noget paa dem. Kul anvendes nemlig paa en særlig Maade; en Del af Kullene gaar ind i selve Cementen, og hvis der f. Eks. i Brunkullene findes en Mængde Aske af en særlig Beskaffenhed, er det meget muligt, at denne Aske kunde afstedkomme Skade paa Cementens Holdbarhed eller Anvendelighed. Det ved Cementfabrikkerne ikke endnu, men de vil altsaa gøre Forsøg, og først naar disse har fundet Sted, kan Fabrikkerne afgøre, om de kan anvende Brunkullene eller ikke.

Jeg har ment det nødvendigt at give den høje Rigsdag denne udførlige Fremstilling af Brændselsnævnets Virksomhed, idet det for det første forekommer mig, at Rigsdagen har Krav paa at faa at vide, hvorledes Brændselsnævnet har virket efter den Lov, som Rigsdagen vedtog i Begyndelsen af Aaret, og dernæst, fordi jeg finder, at Brændselsnævnets øvrige Medlemmer har Krav paa, at det Arbejde, der er udført, bliver fremstillet paa en saglig og objektiv Maade, og at man ikke, saaledes som det ærede Medlem fra Give har gjort — med Tilslutning fra det ærede Medlem fra Herning (Westergaard) — fremstiller det, som om Brændselsnævnet kun har lavet Ulykker, og at det endogsaa har hindret betydelige Virksomheder i at faa det Brændsel, de ellers vilde have faaet. Jeg tror, at Brændselsnævnets Virksomhed i det store og hele har været heldig — men jeg indrømmer, at der kan være et eller andet at udsætte paa Enkeltheder — og jeg for min Del haaber, at naar det endelige Resultat foreligger, vil Rigsdagen give mig Medhold i, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Give med Tilslutning fra det ærede Medlem fra Herning er optraadt overfor Brændselsnævnet, var ganske uberettiget.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg beklager, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Hauge) ikke blev sit gode Standpunkt tro: at være Modstander af, at Staten skulde overtage Produktionen af dette